

عنوان مقاله:

اسکان گرجیان در ایران عهد صفویان (فارس، اصفهان و خراسان)

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی زبان، ادبیات، تاریخ و تمدن (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

حسینعلی مصطفوی گرو - دانشیار، مدیر گروه و عضو هیات علمی زبان روسی دانشگاه فردوسی مشهد

شادی حاجی زاده سعدآباد - کارشناسی ارشد تاریخ ایران اسلامی دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

دوران حکومت صفویه از مهم ترین دوره های تاریخی ایران است. شاهان صفوی در سایه مذهب تشیع به قدرت رسیدند و سعی بر آن داشتند تا به تشکیلات منظم و مستحکم نظامی سیاسی دست یابند. به همین منظور با بهره گیری از سیاست اسکان نیروی سومی به نام گرجیان در ایران، این اندیشه را در ذهن پروراندند و راه رسیدن به هدف خود را هموار کردند. پس از ورود گرجیان به ایران، آنها به دلیل دارا بودن نبوغ نظامی و سیاسی، خیلی زود در دربار صفویه صاحب منصب شدند اما رفته رفته با زوال قدرت صفویان، گرجیان از این موقعیت استفاده کرده و زمینه سقوط صفویان را فراهم ساختند. پژوهش حاضر با استفاده از روش تاریخی و شیوه مطالعات کتابخانه ای بر آن است تا به این پرسش پاسخ دهد که مهم ترین دلیل تمایل شاهان صفوی به اسکان گرجیان در ایران چه بوده و گرجیان در کدام یک از نواحی ایران اسکان گزیدند.

کلمات کلیدی:

صفویه، گرجیان، فارس، اصفهان، خراسان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1123950>

